

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 20. Quomodo Christus mortis reus pronunciatus, Pilato sit
traditus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

MEDITATIO
VIGESIMA.

QUOMODO CHRISTVS
*mortis reus pronunciatus, Pi-
lato sit traditus.*

EVANGELIUM.

Matt. 27.

Marc. 15.

Luce. 22.

MAGNE autem facto,
consilium inierunt
summi Sacerdotes cū
Scribis & senioribus,
& vniuerso concilio,
aduersus Iesum, vt illum morti tra-
derent. Et duxerunt eum in conci-
lium suum dicentes: Si tu es Chri-
stus dic nobis: & ait illis: Si vobis di-
xero non credetis mihi; si autem in-
terrogauero, non respondebitis mi-
hi, neque dimittetis. Ex hoc autem
erit filius hominis sedens à dextris
virtutis Dei. Dixerunt autem om-
nes: Tu ergo filius Dei es? qui ait:
Vos

Vos dicitis quia ego sum. At illi dixerunt, quid adhuc desideramus testimonium? Ipsi enim audiimus de ore eius. Et surgens omnis multitudo eorum vincientes Iesum, duxerunt illum mane ad Pilatum. Tunc vidēs Iudas, qui tradidit eum, quod esset condemnatus Iesus, poenitentia ductus, retulit 30. argēteos principibus Sacerdotum dicens: Peccaui tradēs sanguinem iustum. At illi dixerunt. Quid ad nos? tu videris. Et proiectis argenteis in templo abiēs laqueo se suspendit. Principes autem Sacerdotū consilio initio emerunt ex illis agrum figuli in sepulturam peregrinorum.

FIGURAE.

FILII Iuda duxerunt Samsonem *Iudic. 15.*
ligatum, & tradiderunt in manus
Philistaeorum.

Achitophel initio consiliarius, mox *2. Reg. 17.*
proditor Regis sui Davidis, cum suum
consilium non procedere intelligeret,
domum

domum abiens laqueo sibi vitam abstulit.

PROPHETIÆ.

Gen. 49. **S**IMEON *Leui fratres vasa iniquitatis belligentia, in consilium eorum non veniat anima mea, quia in furore suo occiderunt virum. Maledictus furor eorum, quia pertinax, & indignatio illorum, quia dura.*

Zach. 11. *Et tulit triginta argenteos, & proiecit illos in domum domini.*

Psal. 108. *Dilexit maledictionem & veniet ei, & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo, & induit maledictionem sicut vestimentum.*

CONSIDERATIONES.

x. Punctū. **C**ONSIDERA quæ Christus in illa acerba nocte perpeffus sit. Improbissimi enim satellites & ministri Dæmonis, cum illum columnæ alicui alligassent, non cessarunt illudere; & ex eo sibi quærere modum fallendi tempus, ne somno obruerentur, vt variè Dominum maiestatis ludibrio haberent.

Tacebat ad hæc omnia benignus Iesus, & pudore suffusus omnia amore nostri patienter ferebat. O noctem crudellem & tibi Domine mi, luctuosam,
qua

DE PASSIONE DOM. 169

qua nihil tibi ad requiescendum ocij concedebant, nec ipsi somnū capiebant, qui ex tua vexatione voluptatem quærebant. O beatæ mentes cælestes, quomodo sustinistis audire voces illas impias & contumeliosas, aspiciere tam indignis modis eum tractari in terris, quæ vos tanto honore colitis in cælo?

Summo mane rursus conuenit cœtus ille sanguinarius, ad necem Christi. Nō dormiunt inimici Iesu, neq; exspectant dum exoriatur dies: neque enim seu pestilens inuidia, seu stultus furor, quibus animi illorum exardescabant, aliquam illis quietis partem concedebant. Erat dies illa tam Iudæis quam Christo desiderata, illis vt malè agerent, & irā suam aliquando totam in Dominum effunderent: Christo, vt mala sibi ab inimicis parata, illis ipsis in maius bonū conuerteret. Illi gaudebant in morte Christo afferenda, ipse in danda vita & salute hominibus. Dies obscura & Iudæis exitiosa: sed nobis dies serena & fortunata, qua author vitæ victoriam insignem de morte, de diabolo, de peccato relaturus erat. Laborabant aduersarij Christi, vt quantum possent, nouarum accusationum & calumniarum inuenirent, quibus gloriam ipsius obscurarēt & extinguerent:

guerent : sed torrens caritatis illius
perrumpet omnes obices, & dilu-
uio quodam donorum caelestium &
gratiæ totum orbem terrarum inun-
dabit.

Considera, quomodo collecto iam
impio concilio, iubeant coram adduci
Iesum, quàm cupidi cognoscendæ veri-
tatis dolo malo interrogent, vt apertè
profiteatur, an ipse sit Christus; vt hinc
calumniâdi occasione arrepta tanto plus
illorum causa apud Pilatum postea va-
leret, quanto plures essent qui accusarēt.
Ducitur Iesus vt agnus mansuetus ad
eruentos lupos: apparet coram ijs habitu
rei, ligatus, atq; etiam vexationibus mi-
serimæ illius noctis miserè habitus &
deformatus, vt verè, sicut Propheta lo-
quitur, nō esset illi species neque decor.
Improbi igitur homines malignis illum
aspicientes oculis, inter se insultando di-
cebant. Vbi nunc est audacia & arrogan-
tia tua, qua in reprehendendo vti sole-
bas? vbi miranda illa opera? vbi turbæ
quibus falsa tua doctrina faciebas fucū?
Tandē aliquando dignas factis tuis pec-
nas dabis. Ad hæc mansuetissimus Iesus
tacens, & ex amore nostri illorum con-
uicia dissimulans, tanto libentius pro-
fessus est & confirmavit veritatem, quā-
to caua

Isaia. 53.

to eam professionem intelligebat plus valere ad sui damnationem.

Cogita quā diuersa fuerit illo Christi tempore plebs, ab ea quę fuerat. Vtinam illo tempore Patribus antiquis inter homines esse licuisset, qui Saluatoris aduentum tam ardentibus desiderijs expectabāt! quales, magnus Patriarcha Abram, qui exultauit vt videret diem eius: mansuetissimus Moyses, qui apud Deū tam vehementer instabat: *Mitte, quem missurus es. & alibi, Si inueni gratiam in oculis tuis, ostende mihi faciem tuam.* Sanctissimus Rex David, qui Saluatoris desiderio flagrans; *Fuerunt, inquit, mihi lacryma panes die & nocte, dum dicitur mihi quotidie: Vbi est Deus tuus?* Item aliās: *Excita potentiam tuam, & veni, & ostende nobis faciem tuam, & salu erimus.* Propheta magnus Isaias, qui perinde quasi longiores moras iam ferre non posset, exclamat: *Vtinam dirumpes calos, & descenderes: & alio loco: Rorate cali desuper, & nubes pluant iustum: aperiatur terra, & germinet Saluatorem.* Denique tot alij Prophetę & viri, si in viuis hoc tempore fuissent, & suis ipsi oculis desideratam omnibus gentibus faciem contemplati essent, suis auribus (quod improbis istis concessum

Ioan. 8.

Exod. 4.

Exod. 33.

Isaia. 22.

Psal. 41.

Isaia 64.

concessum est) voces illas ex ipso ore Christi accepissent, *Ego sum*: quomodo, putamus inexplicabili, quadam dulcedine animæ eorum liquefactæ essent? quomodo deficientibus viribus humili strati venerabili adorassent eum, quæ isti homines cooperti flagitijs & ingrati, vsq; adeò sibi habent contemptui, quem reijciunt, quem denique capitis damnatum Pilato tradunt?

Noluit dominus sanguinis sui precium vlllos in vsus impèdi præterquam caritatis; quemadmodum & totum se nobis ex caritate impenderat. Voluit igitur, vt eo compararetur ager figuli, in sepulturam peregrinorum. Atque hoc loco considera, quomodo idē ipse Christus sit figulus ager, & preciū agri. Principio enim ipse est magnus ille figulus, qui totam hanc mundi machinam effecit, quique mortales omnes tanquam vasa de terra formauit, ille ager, quia est nostra possessio, hereditas nostra; & omne bonū nostrum: ille deniq; precium, quia dādo nobis seipsum, sibi nos emit: vt nos, quemadmodū peregrini in terra, in ipso pace sempiterna dormiamus & requiescamus.

Psal. 4.

COLLOQVIVM.

ROGABIS Christum D. N. per illum amorem, quo ab iniquitate Iudæorum tantas passus est iniurias & opprobriationes: & per dolorem, quæ cordi ipsius, Iudæ desperatio & interitus attulit, vt tibi gratiam largiatur, qua forti animo & magna animi demissione feras, quæcunque tibi à mundo molesta accident, neue vllò vnquam, errore & peccato fiduciam de infinita ipsius bonitate amittas: sed mox dolens te lapsum esse, humiliter cõfugias ad ipsum, vt Patrem & Dominum tuum clementissimum.

DOCUMENTA.

1. **C**ONSIDERA exitum infelicis Iudæ, & animaduerte quæadmodum in arbitrio Petri fuit negare Christum, sic in illius potestate fuisse illum prode, sed in neutrius manu fuisse, ad veram pœnitentiam conuerti. Itaq; caueat sibi quisq; ne per negligentiam vsq; eò in imperfectionibus & peccatis progrediat, vt postea cum pedem velit referre, nec per se possit, & multò minus à Deo adiuuari mereatur.

2. **C**um totam noctem Iudæi duxissent
in il-

in illudendo Christo, summo mane conueniunt ad eius necem. Vide quanto diligentiores sint administri Diaboli, in exsequendis cupiditatibus suis, quarum premium futurum est, suppliciorum aternitas, quam non in seruitute Christi, qui promittit nobis vitam aeternam.

3. Inter tam multos, qui huic consilio aderant, non inuenitur vel unicus, qui Christi innocentis patrocinium suscipiat. Sic in tanto Christianorum & Religiosorum numero paucos inuenire est, qui sua utilitatis cogitatione planè abiecta solam pietatem & honorem Dei purè sequantur.

4. Si quando in aliquo leuiter impingamus, aut ope vel consilio egeamus: eundum est ad homines secundum spiritum viuentes, qui & nobis compatiuntur, & opem afferre & optimis nos institutionibus consolari possint. Ne imitemur Iudam, qui cum ad Iudaeos confugisset, accepta responsione asperiore, desperans laqueo sibi vitam abruptit.

5. Diaboli hæc est consuetudo, ut hominem efficiat cæcum, ne grauitatē peccati prius videat, quam admisit, quo postea facilius in desperationem se precipitet. Sic nobis multi defectus nunc apparent leues, quos post, ubi ad mortem ventum fuerit,

fuert, grauiore opinione nostra cognosce-
mus, cum periculo fore desperationis, nisi
maturè respiscamus.

6. Quicumque ducti amore diuitiarum
& temporalium commodorum, discedunt
à seruitute Christi, & ad seculum reuer-
tuntur, laqueo tenentur implicati vt Iu-
das.

MEDITATIO VIGESIMA PRIMA.

DE CHRISTI APVD PI-
latum accusatione.

EVANGELIUM.

ADDVCVNT ergo Ioan. 8.
Iesum à Caipha in
prætorium. Erat au-
tem mane. Et Iudæi
nō introierūt in præ-
torium ne non contra-
minaretur, sed
manducarent pascha. Exiuit ergo
Pilatus ad eos foras, & dixit ei: Quā
accusa-